

РЕШЕНИЕ 2005/211/ПВР НА СЪВЕТА

от 24 февруари 2005 година

относно въвеждането на нови функции в Шенгенската информационна система, включително и с оглед борбата с международния тероризъм

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейски съюз, и по-специално на член 30, параграф 1 букви а) и б), член 31 букви а) и б) и член 34, параграф 2 буква в),

по инициатива на Кралство Испания¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид, че:

(1) Шенгенската информационна система (ШИС), която е създадена съгласно глава IV на Споразумението от 1990 г. за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. за поетапното премахване на проверките по общите граници³ (наричано по-долу “Споразумение от Шенген от 1990 г.”) представлява важен инструмент за прилагане разпоредбите на достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамката на Европейския съюз.

(2) Съществува съгласие по въпроса, че с оглед на разширяването на Европейския съюз е необходимо да бъде разработена нова, второ поколение Шенгенска информационна система (наричана по-долу “ШИС II”), която дава възможности за въвеждане на нови функции и в която да се използват най-новите разработки от областта на информационната техника; направени са първите стъпки за разработване на тази система.

(3) Съществуващите разпоредби относно настоящата версия на ШИС могат обаче отсега да бъдат актуализирани и да бъдат създадени някои нови функции; това включва по-специално уреждането на достъпа до определени данни от ШИС от страна на официални органи (включително Европол и националните бюра членове на Евроюст), ако използването на тези данни би улеснило правомерното изпълнение на задачите на тези органи, разширяването на въвежданите категории изчезнали вещи и протоколирането на предаването на лични данни. Техническите предпоставки за това тепърва трябва да бъдат създадени в държавите-членки.

(4) В заключенията на Европейския съвет (Лакен) от 14 и 15 декември 2001 г. особено в точка 17 (Сътрудничество между специализираните звена за борба с тероризма) и в точка 43 (Евроюст и полицейското сътрудничество по отношение на Европол), както и в Плана за действие от 21 септември 2001 г.

¹ ОВ С 160, 4.7.2002 г., стр. 7.

² ОВ С 31 Е, 5.2.2004 г., стр. 122.

³ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

относно борбата с тероризма се обръща внимание на изискването, ШИС да бъде разширена и възможностите ѝ - подобрени.

(5) Освен това е полезно да бъдат приети разпоредби относно обмяна на цялата допълнителна информация за определените от държавите-членки за целта звена Supplementary Information Request at National Entry - Sirene), с което в рамките на разпоредбите на Споразумението от Шенген от 1990 г. се създава обща правна база за тези звена и се определят правила за заличаването на техните бази данни.

(6) Разпоредбите от това решение относно Европол уреждат единствено правната рамка за достъп до Шенгенската информационна система и не засягат бъдещото приемане на необходимите мерки за определяне на технически решения и техните финансови последици.

(7) Разпоредбите на настоящото решение, които се отнасят до националните членове на Евроюст и подпомагащите ги лица, уреждат единствено правната рамка за достъп до Шенгенската информационна система и не засягат бъдещото приемане на необходимите мерки за определяне на технически решения и техните финансови последици.

(8) Разпоредбите, които се отнасят до достъпа на Европол и на националните членове на Евроюст, както и подпомагащите ги лица, са само първата стъпка; те не заменят допълнителни консултации относно разширяването на този достъп по отношение на други разпоредби на Споразумението от Шенген от 1990 г.

(9) Измененията в разпоредбите на Достиженията на правото на ЕС от Шенген, които трябва да бъдат предприети за тази цел, обхващат две части: настоящото решение и регламент, основаващ се на член 66 от Договора за създаване на Европейските общности. Основанието за това е, че както е предвидено в член 93 от Споразумението от Шенген от 1990 г., целта на Шенгенската информационна система е да гарантира на територията на договарящите се страни въз основа на информацията, предоставяна от тази система по силата на споменатото споразумение, обществената сигурност и ред включително сигурността на държавата и прилагането на разпоредбите на споразумението в сферата на свободното движение на хора. Тъй като някои от разпоредбите на Споразумението от Шенген от 1990 г. се прилагат едновременно и за двете цели, е препоръчително, тези разпоредби на бъдат изменени по същия начин с паралелни правни актове въз основа на двата договора

(10) Това решение не накърнява бъдещото приемане на необходимите правни разпоредби за подробното описание на правната структура, целите, начина на действие и използването на ШИС II, като например разпоредбите за по-нататъшното определяне на категориите данни, които да бъдат въвеждани в системата, целите и критериите за въвеждане, разпоредбите относно съдържанието на обявяването в ШИС, свързването и съвместимостта между обявяването, други разпоредби за достъпа до данни от ШИС, както и защитата и контролът на личните данни.

(11) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите от достиженията на правото на ЕС от Шенген по смисъла на споразумението между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на двете държави при въвеждането, прилагането и развитието на разпоредбите на достиженията на правото на ЕС от Шенген⁴, които попадат в тази сфера по член 1 буква Г от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно приемане на определени разпоредби за приложение към споразумението.

(12) Обединеното кралство участва в това решение по член 5 от приложения към Договора за Европейски съюз и Договора за създаване на Европейската общност Протокол за включване на достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамките на Европейския съюз и по член 8, параграф 2 от Решение 2000/365/ЕО от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за прилагане на отделни разпоредби от достиженията на правото на ЕС от Шенген за Обединеното кралство⁵.

(13) Ирландия участва в това решение по член 5 от приложения към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност Протокол за включване на достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамките на Европейския съюз и по член 6, параграф 2 от Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно молбата на Ирландия за прилагане на отделни разпоредби на достиженията на правото на ЕС от Шенген към Ирландия⁶.

(14) Това решение не отменя разпоредбите, приети с Решение 2000/365/ЕО, съответно с Решение 2002/192/ЕО за частичното прилагане на достиженията на правото на ЕС от Шенген за Обединеното кралство и за Ирландия.

(15) Това решение представлява правен акт, изграден върху достиженията на правото на ЕС от Шенген и свързан с него и по друга линия, по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за асоцииране,

РЕШИ:

Член 1

Споразумението от Шенген от 1990 г. се изменя, както следва:

1. Към член 92 се добавя следният параграф:

„(4) Съгласно националното си законодателство страните-членки обменят чрез определените за целта звена (Sirene) цялата необходима информация във връзка с въвеждането на обявяване, въз основа на която могат да бъдат взети подходящи мерки, когато относно лица, респективно за вещи, за

⁴ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁵ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁶ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

които в Шенгенската информационна система са въведени данни, в резултат от търсене е намерено съответствие (хит). Тази информация може да се използва единствено за целите, за които е предоставена.”

2. Член 94, параграф 2 буква б) придобива следната редакция:

„б) посочените в членове 99 и 100 вещи.”

3. Член 94, параграф 3, първа алинея придобива следната редакция:

„(3) По отношение на лица се съобщават най-много следните данни:

а) Фамилия и собствени имена, евентуално прозвище в друг набор от данни;

б) особени непроменливи физически белези;

в) (...);

г) Място и дата на раждане;

д) пол;

е) гражданство;

ж) забележка дали лицата са въоръжени, склонни към насилие или дали са избягали;

з) причина за обявяването;

и) действия, които следва да бъдат предприети;

й) при обявяване по член 95: видът на наказуемото деяние (наказуемите деяния).”

4. Член 99, параграф 1 придобива следната редакция:

„(1) Данни относно лица или превозни средства, плавателни средства, въздухоплавателни средства и контейнери се приемат в съответствие с националното законодателство на обявяващата държава-членка за регистрация под прикритие или за целенасочен контрол съгласно, параграф 5.”

5. Член 99, параграф 3 последно изречение придобива следната редакция:

„Държавата-членка, обявяваща по тази, параграф, е задължена да уведоми останалите държави-членки.”

6. Член 99, параграф 5 изречение 1 придобива следната редакция:

„(5) При целенасочения контрол, посочен в, параграф 1, за постигане на целите, посочени в, параграф 2 и 3, лицето, превозното средство, плавателното средство, въздухоплавателното средство, контейнерът или превозваните предмети могат да бъдат претърсвани в съответствие с националното законодателство.”

7. Член 100, параграф 3 придобива следната редакция:

„(3) Включват се следните категории лесно установими вещи:

а) откраднати, присвоени или отнети по друг начин моторни превозни средства с работен обем над 50 ссм, плавателни съдове и въздухоплавателни средства;

б) откраднати, присвоени или отнети по друг начин ремаркета с тегло без товар над 750 kg, фургони, промишлено оборудване, извънбордови двигатели и контейнери;

в) откраднати, присвоени или отнети по друг начин огнестрелни оръжия;

г) откраднати, присвоени или отнети по друг начин официални бланки;

д) откраднати, присвоени или отнети по друг начин или обявени за невалидни издадени документи за самоличност като напр. паспорти, лични карти, свидетелства за правоуправление, разрешения за пребиваване и документи за пътуване;

е) откраднати, присвоени или отнети по друг начин или обявени за невалидни талони или регистрационни номера на автомобили;

ж) банкноти (регистрирани банкноти);

з) откраднати, присвоени или отнети по друг начин ценни книжа и платежни средства като чекове, кредитни карти, облигации, акции и документи за дялово участие.”

8. Член 101, параграф 1 се допълва със следното изречение:

„Националните съдебни органи включително и онези, които отговарят за повдигане на публичното обвинение в наказателния процес и за съдебно дирене преди повдигане на обвинение, могат в изпълнение на своите задачи - както е предвидено в националното законодателство - да получат достъп до данните, съхранявани в Шенгенската информационна система с право на пряко ползване.”

9. Добавят се следните членове:

„Член 101А

(1) Европейската полицейска служба (Европол) в рамките на мандата си и за своя сметка има достъп до данните, съхранявани в Шенгенската информационна система с право на пряко ползване.

(2) Европол има право да използва само данни, необходими за изпълнение на задачите ѝ.

(3) Ако при използването на данните от страна на Европол се установи, че дадено обявяване е запаметено в Шенгенската информационна система, Европол уведомява за това обявяващата държава-членка по каналите, определени в Конвенцията за Европол.

(4) Използването на информацията, получена от Шенгенската информационна система, става само със съгласието на съответната държава-членка. Ако държавата-членка разреши използването на подобна информация, обработката на тази информация става в съответствие със Конвенцията за Европол. Европол има право да предоставя подобна информация на трети страни и трети лица само със съгласието на съответната държава-членка.

(5) Европол може в съответствие със Конвенцията за Европол да помоли съответната държава-членка за допълнителна информация.

(6) Европол е задължена,

а) да протоколира всяко ползване на данни в съответствие с член 3;

б) при запазване действието на алинеи 4 и 5 да не свързва части от Шенгенската информационна система, до които има достъп, или съхраняваните в тях данни, до които има достъп, с компютърна система за събиране и обработка на данни, използвана от или в Европол, респ. да включва в такава система, нито да сваля или да размножава по друг начин части от Шенгенската информационна система;

в) да ограничава достъпа до данните, съхранявани в Шенгенската информационна система, до специално упълномощените за това служители на Европол;

г) да приема и прилага мерки като посочените в член 118;

д) да разреши на Съвместния контролен орган по член 24 от Конвенцията за Европол да следи дейността на Европол при упражняване на правото ѝ на достъп и използване на данните, съхранявани в Шенгенската информационна система.

Член 101Б

(1) Националните членове на Евроюст и подпомагащите ги лица имат достъп до данните, съхранявани в Шенгенската информационна система по член 95 и член 98 с право да ги ползват.

(2) Националните членове на Евроюст и подпомагащите ги лица могат да използват само данни, необходими за изпълнение на задачите им.

(3) Ако при използването от национален член на Евроюст се установи, че дадено обявяване е запаметено в Шенгенската информационна система, членът уведомява за това обявяващата държава-членка. Информацията, получена при такова ползване може да бъде предоставяна на трети страни и организации само със съгласието на обявяващата страна.

(4) Този член не следва да се тълкува по такъв начин, че да се отрази върху съдържащите се в решението на Съвета за създаването на Евроюст разпоредби относно защитата на информацията и отговорността за неразрешено или неправилно разпространение на информация от националните членове на Евроюст или подпомагащите ги лица или върху правомощията на Съвместния контролен орган, създадена по член 23 от настоящото решение.

(5) Съгласно член 103 всяко ползване на данни от национален член на Евроюст или от подпомагащо го лице се протоколира и всяко използване на получените от тях данни се записва.

(6) Частите от Шенгенската информационна система, до които имат достъп националните членове на Евроюст и подпомагащите ги лица, или съхраняваните в тях данни, до които те имат достъп, не се свързват с компютърна система за събиране и обработка на данни, използвана от или в Евроюст, респ. не се включват в такава система, нито определени части от Шенгенската информационна система се свалят и записват.

(7) Достъпът до данните, съхранявани в Шенгенската информационна система, е ограничен до националните членове и подпомагащите ги лица и не се отнася за служителите на Евроюст.

(8) Следва да се приемат и прилагат мерки като посочените в член 118.”

10. Член 103 придобива следната редакция:

„Член 103

Всяка договаряща страна гарантира, че всяко предаване на лични данни от водещото базата данни звено в националното бюро на Шенгенската информационна система се протоколира с цел контрол върху допустимостта на ползването. Записът може да се използва само за тази цел и се изличава най-рано след изтичане на една година и най-късно след изтичане на три години.”

11. Добавя се следният член:

„Член 112а

(1) Личните данни, съхранявани от звената по член 92, параграф 4 на базата на обмена на информация се съхраняват не по-дълго, отколкото е необходимо за преследваната цел. Те във всички случаи се заличават от Шенгенската информационна система най-късно една година след заличаване на обявяването респ. обявяванията за съответното лице.

(2) параграф 1 не накърнява правото на държава-членка да съхранява в национални бази данни информация за определено обявяване, извършено от тази държава-членка, или за обявяване, във връзка с което са извършвани действия на нейна територия. Срокът за съхранение на информацията в тези бази данни се урежда от националното законодателство.”

12. Член 113, параграф 1 придобива следната редакция:

„(1) Данни, различни от посочените в член 11, се съхраняват не по-дълго от десет години, а данни за предмети по член 99, параграф 1 - не по-дълго от пет години.”

13. Въвежда се следният член:

„Член 113А

(1) Данни, различни от личните данни, съхранявани от звената по член 92, параграф 4 на базата на обмена на информация, се съхраняват не по-дълго, отколкото е необходимо за преследваната цел. Във всеки случай те се заличават от Шенгенската информационна система най-късно една година след заличаване на обявяването респ. обявяванията за съответното лице.

(2) Параграф 1 не накърнява правото на една държава-членка да съхранява в национални бази данни информация за определено обявяване, извършено от тази държава-членка, или за обявяване, във връзка с което са извършвани действия на нейна територия. Срокът за съхранение на информацията в тези бази данни се урежда от националното законодателство.”

Член 2

(1) Член 1 параграфи 1, 5 и 8 от това решение влиза в сила деветдесет дни след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

(2) Член 1 параграфи 11 и 13 от това решение влиза в сила сто и осемдесет дни след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(3) Член 1 параграфи 1, 5, 8, 11 и 13 от това решение влиза в сила за Исландия и Норвегия двеста и седемдесет дни след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

(4) Член 1 параграфи 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10 и 12 влизат в сила от дата, която бъде приета единодушно от Съвета, след като бъдат изпълнени необходимите условия.

Съветът може да определи различни дати за влизане в сила на

- Член 1 параграфи 2, 4 и 6,
- Член 1 параграф 3,
- Член 1 параграф 7,
- Член 1 параграф 9, нов член 101А,
- Член 1 параграф 9, нов член 101Б,
- Член 1 параграф 12.

(5) Решение на Съвета по, параграф 4 се обнародва в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 февруари 2005 година.

За Съвета:

Председател

N. SCHMIT